

Mit Müsteşarı Emre Taner'in, teamüllerin (süregelen prensiplerin) aksine bir açıklama yaparak, dünya ve bölge sorunlarını ve ülkemiz üzerindeki oyunları dile getirmesini ve "Artık Türkiye insiyatif kullanmalıdır" mesajı vermesini, olumlu ve sorumlu bir çıkış olarak değerlendirenler, bizce yanılmaktadır.

Çünkü bu açıklamaların:

"Türkiye'nin; uluslar arası emperyalist sistemin, Siyonist sermaye hakimiyetinin ve Büyük İsrail hedeflerinin bir parçası ve piyonu yapılması için, halkımızın psikolojikmen hazırlanması ve kabaran Milli duygularımızın okşanıp bastırılması" niyetiyle yayınlandığı, bilinçli okurların dikkatinden kaçmamıştır.

Sn. MİT Müsteşarı gerçekten bu kadar duyarlı ve tutarlı ise, Batı medyasında günlerdir yazılan ve bizim medyaya da yansıyan:

"Amerika ve İsrail'in, Türkiye üzerinden İran'ın nükleer tesislerini ve stratejik bölgelerini vuracağı" konusundaki haberlerle ilgili, Milli ve haysiyetli yaklaşımlarını ve bununla ilgili bilgi kaynaklarını, Aziz Milletimizle paylaşmalı ve tavrını ortaya koymalıdır. **Tam bu sırada, 17-21 Aralık 2006 tarihleri arasında, Türkiye-İsrail ve Ürdün'ün katıldığı dört günlük ortak tatbikat sırasında, "hayali nükleer hedeflerin vurulduğu" hususunda da Sn. MİT Müsteşarının bilgileri olmalıdır!?**

"MİT Müsteşarı Sayın Emre Taner ne diyor? 'Bazı ulus devletler tarih sahnesinden silinecek.' 'Türkiye, iç hattadır.' 'Yalnız savunma pozisyonunda olmak kabul edilemez.' 'Güçlü ekonomi, kusursuz dış politika, caydırıcı bir askeri yapılanma şart...' 'Güçlü, dinamik, etkin, esnek, hareket kabiliyeti yüksek ve yaratıcı bir istihbarat yapılanmasına ihtiyaç var.' 'Türkiye, kendini 'bekle-gör-tavır al' taktiği ile sınırlama lüksüne sahip değildir.'

Yani... Bölgemiz süratle değişiyormuş. Sistem, sınırlarımızı zorluyormuş. MİT olarak pozisyon alınıyormuş. Paradigmayı değiştiriyormuş. Şartlar ofansif olmayı gerektiriyormuş. Şartlar reaktif olmayı gerektiriyormuş.... Biz de vatandaş olarak diyoruz ki, 'Söylemeyin, gösterin...'
Amerikancası; 'Show, don't tell...' (07.01.2007 / Serdar Akinan / Akşam)

MIT Müsteşarının bu açıklamalarıyla:

"Türkiye'nin çıkarlarını düşünüyor ve geleceğimizden kaygı duyuyor" görüntüsüyle;

a- AKP iktidarının ve ılımlı İslamcılarının sinsî ve tehlikeli girişimlerine karşı oluşan Milli ve haysiyetli duyarlılığı dağıtmayı

b- Cumhurbaşkanlığı ve genel seçimlerin, dış güçlerin ve işbirlikçilerin gizli ve kirli planları doğrultusunda yapılmasını sağlamayı amaçladığı sırtıtmaktadır.

Daha önceki yıllarda "PKK'ya karşı Hizbullah'ı biz kullandık" diyerek bir nevi Aziz Milletimize karşı cinayet ortaklığını ilan etmekten sakınmayan Hizbullah bahanesiyle İslam'ın ve dindar halkımızın suçlanıp sataşılmasına göz yuman bir MIT teşkilatının, önce bu güven sorununu aşması ve CIA'nın güdümünden çıktığını ispatlaması lazımdır.

Zaten Nuh Gönültaş ve Umur Talu gibi malum yazarların ona sahip çıkması ve alkış tutması da; MIT Müsteşarının asıl niyetini ve mahiyetini ortaya koymaktadır.

"Emre Taner bağıırıyor: "Kara göründü!"

MIT Müsteşarı Emre Taner'in yaptığı açıklamalar için şöyle diyebiliriz: MIT Müsteşarı Türkiye için "kara göründü" anonsu yaptı ve Türkiye'nin doğuya doğru genişlemesi gereğine işaret etti!

MIT ilk defa mı böyle bir vizyon çiziyor. Önceden açıklama yapılmadığı için bunu bilmiyoruz. Fakat şu bir gerçek MIT vizyonunu ilk defa milletle paylaşıyor. 80 yıldır olmayan bir şeyi yaptı

MİT Müsteşarı... Türkiye ufuk sınırlarını keşfediyor. Bundan sonra da yapılması gereken elitizmden vazgeçip, toplumla kucaklaşıp, büyük projeleri hayata geçirmektir. Ufku görmeye ufka varılmaz.

Kara görüldü ama karaya kadar kürek çekmek lazım. Emre Taner'in açıklamalarının en sevindirici yanı "Türkiye'nin artık karayı gördüğünü itiraf etmesidir." Yurtta Sulh Cihanda Sulh, bugüne kadar "yurttakilerle savaş, dünyayla barış" şeklinde uygulandı. Çok iyi bir diplomatik slogan olmasına rağmen Türkiye artık bu sloganın arkasına sığınıp bölgesindeki gelişen olaylara "bekle gör taktiği" ile pasif bir konumda kalmaz.

Öyle görülüyor ki, bölgedeki gelişmeler Türkiye'nin doğuya doğru genişleme gereğini zorluyor. Hatta bundan başka çare de kalmadı denilebilir. MİT, Türkiye'nin doğuya doğru genişlemesi gerektiğini işaret ediyor. Bölgede sadece Türkiye'nin "Büyük Türkiye Projesi" yok. Büyük İsrail Projesi, Büyük İran Projesi... Irak'ı işgal ile komşumuz haline gelen Amerika'nın niyetinin bozuk olduğunu sokaktaki adam bile anlıyor, ki MİT, başbakanlık veya diğer ilgili kurumlar anlamasın! [1]

Bu konuyla ilgili en güzel yorumu Milli Gazete'de Afet Ilgaz Hanım yapıyor:

□ MİT Müsteşarının açıklaması ve Tayyip Bey'in Ayyıldızı □

□ "Dünyadaki tüm değerler, ilişkiler, sistemler ve düzenler, ister sosyal, ister ekonomik, ister siyasi, ister ahlâkî, dinî olsun, yeniden şekilleniyor ve tanımlanıyor. Yaşadığımız bu süreç, aynı zamanda parçası olduğumuz uluslararası sistemin de, kuralları, başrol oyuncularını ve figüranlarıyla mevcut olandan çok farklı bir boyutta, yeniden belirlenmeye ve hatta, doğmaya çalıştığı bir döneme kaynaklık etmektedir."

"20. yüzyılın ikinci yarısında kurulan iki kutuplu dünya düzeninin uzun süre devam etmeyeceği, önceden öngörülebilir bir olgu olmakla birlikte 1990 ve sonrasındaki sürece hazırlıksız yakalandı. Elbette bunun en önemli nedeni sistem içindeki yapılanmaların ve analizlerin statükocu yaklaşıma koyu bir muhafazakârlıkla sahip çıkmalarıdır. Bu nedenle de geleceğe yönelik tahminler bu katı kuralcı yaklaşım içinde başarısız olmuştur."

(...)

"Bulduğumuz dönem, gelecekte birçok ulus ve milletin hızlı bir şekilde tarih maratonunu kaybettiği süreci anlatacaktır. Bu devletler sadece gelişmemekle ve dünya yönetiminde söz sahibi olanlar arasına dahil olmamakla kalmayacaklar aynı zamanda birçoğu, günümüz teknolojik devriminin ve küresel ekonominin rekabetine dayanamayıp ulusal egemenliklerini de büyük ölçüde yitireceklerdir."

İlk bakışta iyi niyetlerle yapılmış bir uyarı gibi gelen bu manifesto, dikkatle okuyunca görüyorsunuz ki, o karmaşık Türkçesinin içinde, fikir (!) tuzaklarıyla dolu. İlk sinirime dokunan şey ne oldu biliyor musunuz, şu lâflar:

"Yaşadığımız bu süreç, aynı zamanda parçası olduğumuz uluslararası sistemin kuralları..."!?

Uluslararası sistemin parçası olduğumuz, yapıldığımız doğru da, peki neden bu sistemi benimseyelim? Neden bu sistemden razıymış, memnunmuş gibi görünelim? Topraklarımızı, en değerli fabrikalarımızı, tesislerimizi, tarihî eserlerimizi yağmalayan bu sistemi neden kabul edelim, bağrımıza basalım, ona ayak uydurmaya çalışalım?

Bu sistem, o berbat Türkçe'den anladığım kadarıyla, başrol oyuncularını ve figüranlarıyla mevcut olandan çok farklı bir boyutta yeniden belirlenmeye ve hatta doğmaya çalıştığı bir döneme kaynaklık etmekteymiş. Bas-u badel mev... Hoş geldin Tolstoy... Keşke bu örneği verip de bu güzel romanı bu kirli sistem için yaptığım benzetmeye âlet etmeseydim! Tüm değerlere, sosyal, ekonomik, siyasî, ahlâkî, dinî değişimlere kaynaklık ediyormuş. Hay ağzına bal girsin! Biz de o açık başla namaz kılmaların falan ne demeye geldiğini kavrayamıyorduk.

Eşcinselliğin, zinanın neden gayr-i kanunî olmaktan çıkarıldığını, nüfus kağıdımızdaki İslâm hanesinin neden kaldırıldığını, neden o kadar çok cemaatsiz kilise açıldığını; Papa'nın heykeli

önünde, adeta kanatları altında, neden AB Anayasası'na biat edildiğini, hutbelerde neden "Allah indinde tek din İslâm'dır" âyeti kerimesinin kaldırıldığını, neden tinerici ve uyuşturucu çocuk ve hırsız sayısında ve fuhuş ticaretinde o kadar artış olduğunu, neden Türkiye'yi birçok ailenin idare ederek aslan payını kaptığını, neden emekli, dul, yetim, memur ve işçiye iki kuruş zam yaparken o kadar çok tartışıldığını, bir türlü anlayamıyorduk.

Neden Lübnan'a asker yollandığını, neden Kıbrıs'ı elden çıkarmak için hükümet düşürme komplosuna bile başvurulduğunu, neden Diyarbakır Belediyesi'ndeki bir başkanın, rağbet görmeyen bir dilde muamelat yaptığını ve buna üç dili daha ilave ettiğini, neden Mehmetçiğin o kadar şehit verdiğini ve neden mayınların temizlenmesinin az daha İsrail'e verileceğini, neden Çanakkale'de yabancı mezarlıklara tapu verilmek suretiyle toprak kazanmaya çalışanların bu kadar cüretkâr olabildiğini, neden Türkiye'nin en kritik bölgelerinden toprak satın alınarak buralarda koloniler oluşturulmaya başlandığını, neden Saddam Hüseyin'in asılmasının ardından hakça bir taziyeye mesajı yayınlanamadığını, neden bir yabancı siyasi paktın ve Siyonist birliğin eş başkanı olan birinin bunu iftiharla söylediğini çözmeye çalışıyorduk.

"Statükoya, koyu bir muhafazakârlıkla sahip çıkanlar da bizler. Biz, statükocu danalar... (Benim son kitabımın adı, "statükocu dana idi.")

Bir de şunu anlayamıyorduk. Diyarbakır'ı AB'ye başkent yapmaya kalkan Tayyip Bey (önce Mesut Bey), "Kürt sorunu vardır" diyen ve onun kendi meselesi olduğunu iddia eden Tayyip Bey, dil, din, bilmem ne farklarını ve Türk kimliğini küçümseyen Tayyip Bey, nasıl oluyor da, bugünlerde, Ay Yıldızlı pankartlara sığınıyordu?

Yaa, demek millî devletlerden bazıları, gelişmemekle, söz sahibi olmamakla kalmayacaklar, bir de üstelik küresel rekabetin gücüne dayanamayıp egemenliklerinin bir kısmını yitireceklermiş. Bülent Arınç Bey de öyle söylemişti. "Egemenliğin bir parçasını terketmek ayıp da günah da değil" demişti.

Ben size bir şey söyleyeyim mi: Küresel ekonomiyle rekabet, ancak onu yurdumuzdan def etmekle olur. Diğer ulus devletler için de konuşmak isterdim ama şimdi sadece kendi yurdum için konuşayım:

Avucunuzu yalarsınız! [2]

MIT yağmayıp gürleyedursun; Irak petrolü yağmalanıyor!

ABD-İngiltere şer odağının Irak'ta bir milyona yakın insanın hayatına mal olan işgalinin nedeni, Independent gazetesinin ele geçirdiği belgelerle bir kez daha kanıtlandı.

İngiltere'de yayımlanan The Independent gazetesi, Irak savaşı sonucunda ortaya çıkan petrol karının büyük bölümünün Batılı dev şirketlerin kasalarına akacağını ve bundan aslan payını da ABD ve İngiltere'nin alacağını yazdı. Independent, Batılı petrol devlerinin Irak'a girmesini sağlayacak yasanın birkaç güne kadar Irak parlamentosunda görüşüleceğini hatırlattı.

Taslağın hazırlanması sırasında ABD yönetiminin müdahil olduğunu yazan gazete, muhabirlerinin bu yasa taslağını ele geçirip incelediğini açıkladı.

Yasanın BP, Shell ve Exxon gibi petrol devlerine 30 yıllık sözleşmeyle Irak'a girme şansı vereceğini, bunun da Irak petrolünün 1972 yılında millileştirilmesinden sonra yabancılara ilk kez bu imkanın sağlanması anlamına geldiğini hatırlatan Independent, "Bu durum Irak'a yapılan müdahalenin tek amacının ülkenin petrol kaynaklarını ele geçirmek olduğunu savunanların elini de güçlendirecek" diye yazdı.

Gazeteye görüş bildiren petrol şirketlerinin yöneticileri ve uzmanlar ise Irak parlamentosunun onayına sunulan ve Irak petrollerinden kazanılan paranın yüzde 75'inin Batı'ya akmasını sağlayacak yasanın, savaş, ambargolar ve uzman eksikliği yüzünden darbe alan Irak'ta petrol endüstrisini ayağa kaldırmanın tek yolunun bu olduğunu savunmaya başladı.

Yasaya karşı çıkanlar ise: bu yasayla ekonomisinin yüzde 70'i petrole bağlı olan Irak'ın egemenliğini kabul edilemez şekilde yabancılara teslim etmeye zorlandığını belirtiyor. Irak savaşının ilk günlerinde parlamentoda konuşan İngiltere Başbakanı Tony Blair, "hedeflerinin Irak petrolünü ele geçirmek olduğu" yolundaki suçlamaları şiddetle reddetmiş, amaçlarının; Irak'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını sağlamak olduğu yalanına sığınmıştı.

Şimdi merak edip soruyoruz ve MİT Müsteşarından yanıtlarını bekliyoruz:

1- Her fırsatta Yüce Dinimize küfreden ve devletimizi yıkmayı hedefleyen Haçlı-Siyonist merkezlerle "diyalog" girişimlerinin perde arkasında hangi hesaplar güdülüyor?

Kıbrıs Rum Piskoposu gibi düşmanlığını gizlemeyen kafirler hoş görünerek nereye gidiliyor?

2- Tarihi, tabii ve fiili bir Türkmen kenti iken şimdi zoraki göçlerle Kürt hakimiyetine geçirilen Kerkük'le ilgili MİT neler öngörüyor ve neler öneriyor? Yoksa, milli haysiyetli ve bağımsız bir iradeyle değil; Amerika'nın vereceği görevle ve ucuz kahramanlık gösterisiyle askerimizin Kuzey Irak batağına sevk edileceği yolun taşları mı döşeniyor?

3- Kıbrıs'ta, Genel Kurmayın uyarılarına rağmen işbirlikçi Talat tarafından yıkılacak olan Lokmacı Kapısıyla, Türkiye'nin ve Kıbrıslı Türklerin neler kazanıp neler kaybedeceği düşünülüyor?

4- Türkiye'de; siyasette, ekonomide, ticarete, medya sanat ve eğitim alanında; bürokraside ve dini hizmet çevrelerinde mason ve sabataist olup, dış güçlerle ve ülkemiz aleyhine ilişki ve işbirlikçiliği olan hainler, niye topluma ve yargıya duyurulup, gerekli tedbirler alınmıyor?

5- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin; "Türkiye'de azınlık vakıflarının mülk edinme haklarının kısıtlandığını ve bunun Lozan Antlaşmasına dayandırıldığını, bu nedenle bu düzenlemenin hukuka aykırılığını" öne sürerek Türkiye'yi suçlu bulup cezalandırması ve bağımsızlığımızın teminatı olan Lozan'ın delinmiş olması karşısında bile; MİT Müsteşarımız hala asıl tehdit ve tehlike olarak AB sürecini niye görmüyor, görüyorsa niye açıklamıyor?

6- Bu konularda konuşmak ve kamuoyunu aydınlatmak MİT Müsteşarının görevi değilse, peki o sekseninci kuruluş yıldönümü münasebetiyle yapılan açıklama neyin nesi oluyor ve neyi

amaçlıyor?!

7- Yazımızın girişinde hatırlattığımız "İsrail'in, Türkiye üzerinden İran'a vurma hazırlığı", aslında İran'ın değil, Türkiye'nin başını belaya sokmak ve İran'ı kışkırtıp Türkiye'ye saldırtmak için tezgahlandığını, bizim MIT'imiz her halde biliyor!..

Çünkü İran'la İsrail arasında derin ve Şia temelli çok gizemli ve girift bir yakınlık bulunuyor. ABD ve İsrail'in İran aleyhtarı görünen söylem ve eylemleri de, aslında İran'ı kahramanlaştırmayı ve İslam Dünyasının tabii lideri konumuna taşımayı amaçladığı da zaten gözleniyor...

Erbakan Hoca, tarihi D-8'ler oluşumuna özellikle İran'ı katarak, bu sinsi ve Siyonist oyunları bozmayı, İran'ı emperyalizmin tuzağından kurtarmayı amaçlamış ve başarmıştı. Dış güçlerin hışmına uğramasında ve 28 Şubat sürecinin yaşanmasında, işte bu girişimi önemli rol oynamıştı.

Şu ortamda Türkiye'nin, AKP'nin yaptığı gibi, Irak'ı kışkırtması değil sahip çıkması ve ittifak imkanları araması lazımdır.

Şimdi, Katar'ın Şark Gazetesinde 19 Kasım 2006 tarihinde Faysal El-Kasım imzasıyla yayınlanan şu makaleyi dikkatlerinize sunuyoruz.

ABD-İran gizli koalisyonu

ABD'nin nükleer programını durdurmadığı için İran'a saldıracağı iddiaları, iki ülkenin Iraklı Şiiler üzerinden uzun süredir ortaklık içinde olduğunu göz ardı ediyor. İran destek vermeseydi, Iraklı Şiiler işgale alkış tutmaz, Iraklı Şii dini liderler de Amerika karşıtı fetvalar çıkarırdı.

Acaba Tahran'ın nükleer programı nedeniyle ABD'yle İran arasında, korkunç bir çatışmaya yol açacak kadar kökleşmiş bir düşmanlığın varlığından söz etmek gerçekten mümkün ve muhtemel mi? Yoksa Arap ve Batı medyasının görmezden geldiği siyasi ve stratejik veriler ve ABD'yle İran'ın ortak çıkarları, iki taraf arasında çatışma çıkmasına izin vermeyebilir mi? Malum medyanın İran'la ABD arasındaki anlaşmazlıklara yoğunlaşmasının sebebi açıktır: İkilinin ortak noktalarının ve gizli ittifakının üzeri tamamen karartılıyor.

İran siyasetini ve İsrail'le gizli ilişkilerini çok insan kavrayamıyor. Zira İranlılar Arapların aksine nasıl davranacaklarını biliyor. Arap rejimleri kendi vatanlarında ABD'ye komisyonculuk yaparken İranlılar Sam Amca'ya kendi çıkarları için başkasının çıkarlarını pazarlıyor.

Amerikalı güvenlik uzmanı George Friedman soruyor: "11 Eylül sonrası 21. yüzyılda yaşanan en önemli uluslararası olay nedir biliyor musunuz? Bu ABD-İran koalisyonudur!" Friedman'ın bu sözü rasgele veya kışkırtma niyetiyle sarf ettiğini düşünmüyoruz. Zira medyanın Washington'la Tahran arasındaki çatışma olasılığına dair tüm korkutmalarına rağmen, gerçekler böyle gizli bir koalisyonun varlığını açıkça ortaya koyuyor.

İran, ABD'ye çalıştı!

İran Cumhurbaşkanı Yardımcısı Seyit Muhammed Ali Abtahi ağzından kaçırmıştı:

"İran desteği olmasaydı, ABD Irak veya Afganistan savaşını hayal dahi edemezdi." Bu aç

Bir başka ifadeyle, Amerikan yüzyılı İran desteğiyle başladı.

ABD Irak'ı, İran'la bağlantı içindeki Iraklı Şii partilerin işbirliği ve eşgüdümüyle işgali başardı. Irak rejim

İranlılar, Saddam Hüseyin'e karşı sekiz yıllık savaş boyunca gerçekleştiremedikleri şeyleri, böylece A

Irak seçimleri düzenlendiğinde, ABD İran destekli Şii grupların kazanması için elinden geleni yaptı. Şii

Bazıları Irak'taki Şii çoğunluğun 80 yıllık sınırlandırma sonrası ülkede iktidarı ele geçirme hakkı oldu.

Başkalarıysa, 'Iraklı Şii ile Amerikalıların çıkarları buluştu' diyor. Bu da mümkün. Ama lütfen bize, İran

İran kendisiyle bağlantılı Iraklı Şii partiler kanalıyla, ABD'yle açık bir koalisyona girdi. Irak'ta iktidarı ele

Irak'taki İran hesabına çalışanlar, eğer Amerikalılara Irak'a girdikleri anda karşı koysaydı dengeler bir gün içinde değişirdi; ABD şu ana kadar kararlılık gösteremezdi. Eski ABD, Dışişleri Bakanı Henry Kissinger bir Arap gazetesinde yayımlanan makalesinde, "Irak'taki İran'la bağlantılı dini merciler Amerikalılara karşı gösteri yapılması fetvası verse, ABD'nin ülkedeki askeri varlığı iki hafta süremez" itirafını dile getirmişti.

Fakat bu fetvalar maalesef sadece Irak halkının inadını kırmak ve işgalcilere direnmemesini sağlamak için çıkarıldı. İran'ın müttefikleri ABD güçleriyle barış içinde, hatta iddialara göre ABD saflarında savaştılar da. Nice gafiller İsrail bir süre önce Lübnan'a saldırdığında Iraklı Şii din adamlarının Amerikalılara karşı fetva çıkarmasını bekledi. Fakat İran'la ABD'nin ortak çıkarlarını göremedikleri için hayal kırıklığına uğradılar. Gerçeklerin farkında olan ve Amerika'ya karşı cesur bir tavır takınan ancak vefatından sonra bütün ekibi dağıtılan İmam Humeyni bir defasına şöyle demişti: "ABD senden hoşnutsa kendini suçla." Fakat bugün ABD sadece İran'dan hoşnut olmakla kalmıyor, İran sayesinde Irak'ta kendisine zemin de hazırlıyor.

Pentagon'un yeni patronu Gates diplomasiyi vurgulayacak ve İran'la uyum sağlayacak!..

Suudi Arabistan, bir süre önce Amerikalıları neden "Irak'ı altından bir tabakla İran'a teslim etmemeleri" konusunda uyardı, anlamaya çalışalım...

Zira bunun bir felaket olduğunu biliyorsanız daha büyük felaketi bilmiyorsunuz demektir. Herhalde Suudiler İran'ın, Irak konusunda Amerikalılarla nasıl oynayacağını bildiğini ve İsrail'le birlikte Amerika'yı kullanmak istediğini gözden kaçırdı.

Üstelik İran bunu Araplar gibi topraklarını ve üslerini ABD'ye açarak yapmadı.

Körfez ülkeleri Irak-İran savaşı günlerinde, İran yayılcılığıyla mücadele için Saddam'a verdikleri milyarlara nasıl yanıyorlar şimdi? Çünkü İran Irak'a bu gün ABD sayesinde yerleşip kök salmaktaydı!.

Ey ABD-İran savaşının davullarını çalanlar! Sizden akıllarımıza saygı göstermenizi rica ediyorum. ABD'nin Irak, Afganistan ve Somali gibi: siyasi ve sosyal açıdan çökmüş ülkelerden başkasına saldıramadığını bilmiyor musunuz? İran gayet iyi durumda, hatta ABD'nin Irak'ta bulunduğunu iddia ettiği gibi hayali değil, gerçek kitle imha silahlarına da sahip. Dolayısıyla, ABD'nin İran'a yönelik tehditlerini Irak savaşı öncesinde Saddam'a karşı savurduğu tehditlere benzetmek aptalcadır.

ABD ön anlaşmalar yapmaksızın 150 bin askerini Irak'ta, İran ve müttefiklerinin merhametine bırakacak kadar gafil mi? Tabii ki hayır. Hatta Pentagon'un başına Donald Rumsfeld'in yerine Robert Gates'in gelmesiyle birlikte görülen o ki, ABD-İran koalisyonunun saflığını bulandıran sorunlar, Şah'ın 1973'te Batı desteğiyle başlattığı nükleer programa dair büyük 'gürültü'ye rağmen çözülecek. Gates birkaç yıl önceki bir araştırmasında, İran'a karşı güç kullanımına dayalı bir siyaset yerine, yumuşak güç politikasını tavsiye etmişti. Hiç kuşkusuz bu politika İran'la ABD'nin yakınlaşmasını tamamlayacak." [3]

Ve tabii bunlar Siyonist cephenin ve emperyalist çetenin kirli hesaplarıdır. Ancak, Alemlerin Rabbinin, hayır ve hizmet ehlinin de planları vardır ve dünya adil ve asil bir dönüşüme hazırlanmaktadır.

[1] 07.01.2007 / Nuh Gönültaş / Bugün

[2] 08.01.2007 / Milli Gazete

[3] Katar gazetesi Şark, 19 Kasım 2006 Faysal El-Kasım